

Men der er jo ikke noget til hinder for, at man skruer et lovråd sammen på et mere løst grundlag end de tidligere forslag, sådan at det er et større forum, og at man henter noget af den ekspertise, man har brug for i den konkrete situation.

Jeg vil godt under alle omstændigheder sige, at det lovråd, som jeg ved en juridisk professor var ude med i forbindelse med Tvinddommen, og som nærmest var en slags overhøjesteret, i hvert fald er sådan noget, vi under ingen omstændigheder, under ingen omstændigheder, kunne forestille os, for det er under alle omstændigheder Folketinget, der afgør, hvad vi synes er rigtig lovgivning, og det er derefter domstolene, der kan tage stilling til, om vi eventuelt har overtrådt grundloven.

Der er ikke tale om, at vi forestiller os, at det er sådan noget ophøjet noget. Nej, det er et spørgsmål om at have en ekspertise, om at kunne indhente nogle råd, som vi så kan følge, eller vi kan lade være at følge.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det lød som sagt meget radikalt det dér med, at ministeren havde ansvaret, men som det fremgår af denne sag, er det tomme ord, for fru Birthe Rønn Hornbech når så frem til den konklusion, at sådan set ganske uanset hvad ministeren via lovkontoret lovgiver om, er det alligevel i sidste ende folketingsmedlemmernes ansvar.

Det er da en konklusion, som er fair nok, men så er det vel også forpligtelsen at sørge for, at folketingsmedlemmerne har det bedst mulige udgangspunkt for at påtage sig det ansvar. Det vil sige, at vi får institutionaliseret, at vi ikke bare får rådet fra Justitsministeriets Lovafdeling, som vi kan følge eller lade være at følge, men også får det fra en anden side, som vi selv har været med til at sammensætte.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg er nok mere en fri fugl, og vi er nok mere frie fugle i Venstre end de sidste to talere. Det er dog en trøst, at hr. Aage Frandsen ikke vil have et professornævn. Jeg syntes også, det lød afskyeligt.

Men vi er altså meget optaget af, at vi kan lade os rådgive fra sag til sag. Det dér med et fast lovråd bygger jo også på den forudsætning, at jura skulle være en eksakt videnskab. Jeg

tror, det var statsministeren, der sagde, at det er den netop ikke.

Man skal gå ud, som vi for eksempel har gjort i Udvalget for Forretningsordenen med lovforslag om undersøgelseskommissioner, og finde dem, der har den stik modsatte opfattelse af de holdninger, der var fremgået af betænkningen, netop for at få den kontradiktoriske proces, sådan at vi har det bredest mulige beslutningsgrundlag. Det er det, det drejer sig om.

Jeg synes ikke, at det med ministeransvar er tomme ord. Vi har jo altså for nogle år siden set, at det endte med en rigsretssag, og så er det altså sådan, at grundloven fastsætter to aktører i den lovgivende proces, nemlig regeringen og Folketinget. Vi har indrettet os sådan i Danmark, og jeg synes, det er udmærket, at det altså hovedsagelig er regeringens forslag, fordi den har embedsværket bag sig, som er det, der har den store betydning, og som som regel fører det til gennemførelse.

Så nævnte hr. Søren Søndergaard institutionaliseret. Jamen det er nok forskellen i vores livsgrundlag. Vi ønsker ikke så forfærdelig meget in-sti-tu-ti-o-na-li-se-ret.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er også et vanskeligt ord, som man let kan komme til at sige forkert.

Fru Birthe Rønn Hornbech siger nu, at vi ikke skal have et fast lovråd. Det synes jeg da er en spændende tanke. Hvorfor skal vi dog have et fast lovråd? Hvorfor dog ikke have et lovråd, hvis sammensætning bliver udpeget fra gang til gang? Det var da en spændende tanke. Den synes jeg da vi skal videreudvikle. Så bliver det måske også lidt mindre institutionaliseret.

Derudover vil jeg godt sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at vi jo stod i den situation, at vi fik en rådgivning, som vi ikke kunne bruge, som viste sig ikke at være rigtig, og når ansvaret – det siger fru Birthe Rønn Hornbech jo meget klart – i sidste ende ligger på folketingsmedlemmerne, så er det vel rimeligt, at vi skaber nogle rammer, der gør, at vi får den bedst mulige rådgivning.

Så kan fru Birthe Rønn Hornbech sige, at man jo bare kan gå ud at købe den. Men fru Birthe Rønn Hornbech kan jo også godt huske tilbage, hvad der blev brugt af argumenter imod, at SF havde brugt nogle penge på at få én til at skrive deres mening med nogle juridiske